

Stichting Historisch Schoten

Onderwerp: Chris Wolff
Bronvermelding: Wim Halversteijn; H'Dagblad 3-2-1975
Foto's en samenstelling: Theo Kooijman

Chris Wolff, gestorven legende van het voormalig Schoten.

Chris C. Wolff.

In de leeftijd van ruim 94 jaar is zaterdag 1 februari 1975 de heer Chr. C. Wolff overleden, oud-wethouder en waarnemend burgemeester van het voormalig Schoten en oud raadslid van de gemeente Haarlem. De naam van de heer Wolff is onverbrekkelijk verbonden met de rumoerige jaren waarin het landelijke dorp Schoten vocht voor zijn zelfstandigheid maar tenslotte moest berusten in de annexatie door Haarlem.

Wolff in de Schotense volksmond Lange Chris genaamd, was een rustige man, een bekende bollenkweker en tuinder die geen enkele politieke ambitie had. Toch werd hij, tegen zijn verwachtingen in, gekozen in de katholieke raadsfractie van het vroegere Schoten.

Dat was in 1911, toen de landelijke bevolking nog domineerde in dat enorme gebied van weilanden en tuinen.

Maar Haarlem had toen al een greep gekregen op Schoten. De stad was volgebouwd en begon naar noordelijke grens te bouwen op Schotens grondgebied. De Haarlemse Transvaalbuurt en verscheidene andere wijken kropen langzaam omhoog, het rustieke Schoten binnen dat van de nieuwkomers wel de lasten maar niet de lusten had. Het heeft aanvankelijk niet geboterd tussen het oude en nieuwe Schoten.

In die jaren komt de figuur van Chris Wolff naar voren, een stille buitenman die meer van het persoonlijke gesprek houdt, dan van uitvoerige redevoeringen. Hij wordt wethouder onder burgemeester Führhop. Omdat die langdurig ziek was, werd Chris waarnemend burgemeester. Onder waarnemend burgemeester Heerkens Thijssen, die Führhop opvolgde, werd hij weer wethouder.

In die tegenstelling tussen Oud-Schoten en Nieuw-Schoten, ook wel het Schoterkwartier genoemd, figureerde Wolff als de bemiddelaar.

Woonhuis van Chris Wolff aan het Schotervoetpad.

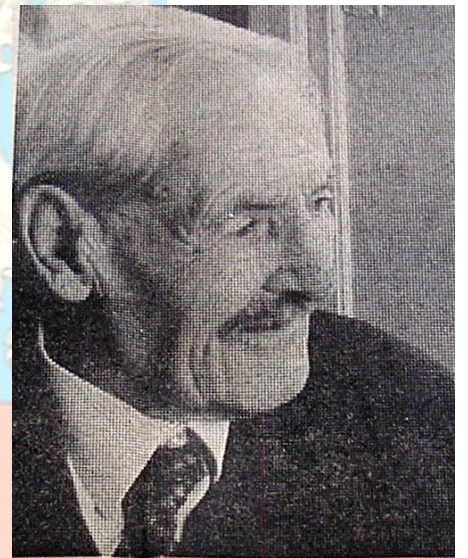
In het Schotense Raadhuis, Rijksstraatweg 24, hebben zich legendarische taferelen afgespeeld met Chris Wolff als een rots van rust. De nogal emotioneel regerende Heerkens Thijssen en de niet minder emotionele socialistische wethouder Klein, lagen elkaar niet zo goed. En terwijl het secretariëpersoneel als stille supporters toeluisterde, was het Wolff die de gemoederen in het college probeerde te sussen. Hij slaagde daarin ook wel.

De Oud-Schotenaren kennen nog tal van sterke verhalen uit de periode Wolff. In ieder geval weten ze zich te herinneren dat het bij voorbaat een verloren zaak was voor de zelfstandigheid van hun dorp te blijven vechten.

Schoten was financieel, mede door het kwetsbare sociale patroon van het Schoterkwartier, aan de grond geraakt. Het faillissement stond bij wijze van spreken voor de deur. Bovendien Haarlem had het land van Schoten nodig om zijn expansiedrift uit te leven.

Hij had niet veel op met kreten als "Laat Haarlem het Schoterkwartier maar nemen, dan zijn wij van alle ellende af". Daarvoor had hij een veel te nuchtere kijk op zaken en mensen.

Die tegenstelling sleet trouwens in de loop der jaren af, en Wolff speelde daarin een belangrijke rol, om plaats te maken voor een veel diepere controverse die in het politieke vlak lag. Rechts aan de ene kant, links aan de andere kant. Dat werd toen in de Schotense gemeenteraad 'van dik hout zaagt men planken'. Felle politieke discussies, een achteraf verrukkelijke dorpspolitiek. Ook schandalen in de raad die de landelijke pers haalden, ja zelf tot België.

Chris Wolff is 94 jaar geworden